

at faa Bud til en Mand, og saa er det ikke en Gang sikkert, at denne Mand netop den Morgen kan gaa. Naar der derimod ved hver Poststation er ansat en eller to faste Reservemænd, er Sagen langt mere simpel og praktisk for vedkommende Landpostbud, han kan saa blot sende Melding hen til Posthuset, saa vil der blive sendt Bud til den vedkommende.

Endvidere vil en saadan Ansættelse af Reserver ikke betyde nogen synderlig Udgift for Statskassen, thi Forholdet har nu i Praxis udviklet sig saaledes, at naar et Landpostbud bliver syg, skal han vel selv leje en til at gaa for sig, men han kan faa Beløbet refunderet af Postvæsenet, ganske vist med den Indskrænkning, at han ikke faar noget for de første 7 Dage. Man fradrager for disse et vist Beløb, som man gaar ud fra, han faar som Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Det vilde ogsaa være en Fordel for Publikum, thi som det er nu, kan der paa Routerne komme til at gaa Folk, som ere helt ukendte med Forholdene. Da vi havde Samraadet med Ministeren, udtalte denne sig meget velvilligt om Forholdet, jeg fik det Indtryk, at den højtærede Indenrigsminister gerne vilde være med til at faa dette Forhold i Orden. Jeg tror, som sagt, det fornuftigste vil være at antage faste Reserver. Naar der saa bliver Pladser ledige, ville Reservemændene selvfølgelig være selvsikrevne til disse.

Dinesen: Jeg agter at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 10 og 13 angaaende de to Summer paa 45,000 Kr., der ere opførte der. Jeg gør det paa Grundlag af den Oplysning, som fremkom fra den ærede Ordfører (N. P. Jensen), men jeg vil tilføje, at da jeg saa Betænkningen og Listen over Ændringsforslagene, var det mig umuligt at forstaa, hvorledes Sammenhængen var mellem disse forskellige Ændringsforslag. Jeg fik saa af et Medlem af Finansudvalget den samme Forklaring, som Ordføreren gav i Dag. I den Anledning vil jeg udtale en Beklagelse af, at man ikke mere følger den gode, gamle Skik, man i sin Tid havde i Finansudvalget, naar det var vanskeligt at forstaa Ændringsforslagene, da at give en Forklaring i Betænkningen. Jeg vil henstille til det ærede Finansudvalg igen at indføre denne Skik, saa man kan forstaa, hvorom det drejer sig, naar et Spørgsmaal som det foreliggende kommer for. Jeg fik den Mening, da jeg hørte den ærede Ordfører tale om Timefordelingen ved Kontorarbejdet paa Posthusene udenfor København, at der er noget i den Beklagelse, som den ærede

Ordfører ved denne Løjlighed fremførte. Jeg tror, det er en Opgave for Overadministrationen at søge ved Hjælp af Postinspektørerne, som jeg tror ere til Stede i rigeligt Antal, at faa saadanne Forhold reviderede og eventuelt rettede.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning endnu. I Efteraaret hændte det, at jeg løjlighedsvis kom til at se „Dansk Postblad“. Der stod, at der endnu var enkelte Jernbanepostekspeditioner, der bleve betjente af Jernbanefunktionærer, og det udtaltes i dette Blad, at det var et Forhold, der ikke burde tillades længere. Man maatte fra Postfunktionærernes Side rejse den fornødne Agitation, for at man kunde komme bort fra dette Forhold, saa at disse Postekspeditioner kunde blive besatte med Postembedsmænd. Jeg besluttede den Gang, at naar jeg fik Løjlighed dertil, vilde jeg fremdrage dette Forhold, thi jeg finder det ikke tilbørligt, at der indenfor en Embedsetat kan drives Agitation af den Art, her er Tale om. Det forekommer mig, at dersom der fortsættes i den Retning, styre vi hen mod en Funktionalisme, som det vil blive vanskeligt for os at finde os i. Jeg vil derfor bede ikke alene den Minister, under hvem Postvæsenet sorterer, men ogsaa den Minister, under hvem Jernbanevæsenet sorterer, lægge Mærke til, om der af Personalet drives Agitation af den Art, som jeg her har tilladt mig at nævne, og som jeg blev gjort bekendt med ved den paagældende Løjlighed.

Ivar Berendsen: Jeg skal udelukkende tale om Postvæsenet. Den højtærede Ordførers Erindring maa have svigtet ham, naar han mente, at den fra Administrationen foreliggende Statistik var den, jeg i Fjor ønskede fremlagt. Det, jeg interesserede mig for i Fjor, var udelukkende, hvad den lokale Postbesørgelse i København fra Afsendere i København til Adressater i København, deri indbefattet Broerne, medførte, og derom staaer der intet andet i Statistikken, end at man gør opmærksom paa den særdeles betydelige Indtægt, som den lokale Brevbesørgelse i Hovedstaden, i Modsætning til det øvrige Land, giver. Denne særdeles betydelige Indtægt giver, efter hvad der var mig opgivet, og som jeg fremdrog her i Fjor, et Overskud paa 100,000 Kr om Aaret, men om dette er rigtigt eller ikke, oplyser denne Statistik ikke. Denne Statistik siger — og det er værd at lægge Mærke til —, at de københavnske Indbyggere give Postvæsenet et Overskud gennemsnitlig pro persona af